

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 26/2565

คำวินิจฉัยที่ 26/2565 ศาลจังหวัดสมุทรปราการ ศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองกลาง ศาลผู้รับความเห็นนาง จ.โจทก์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำเลย

## ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ นาง จ. โจทก์ ยื่นฟ้อง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำเลย อ้างว่า โจทก์ซึ่งเป็นผู้เสียหายไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพันตำรวจโท ฐ. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว ให้ดำเนินคดีกับนาย ธ. ในความผิดข้อหาฉ้อโกง ต่อมา นาย ธ. ถูกจับกุมตามหมายจับและนำตัวส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางแก้วเพื่อดำเนินคดี แต่พันตำรวจโท ฐ. ไม่ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการเพื่อยื่นฟ้องคดีต่อศาลแขวงสมุทรปราการได้ทันภายในกำหนดฝากขังครั้งสุดท้าย เป็นเหตุให้ศาลมีคำสั่งคืนหลักประกัน ทำให้โจทก์ในฐานะผู้เสียหายไม่สามารถยื่นคำร้องต่อศาลแขวงสมุทรปราการเพื่อเรียกค่าเสียหาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ ได้ ดังนั้นจำเลยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่พันตำรวจโท ฐ. สังกัดอยู่จึงมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบจากการกระทำของพันตำรวจโท ฐ. ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินพร้อมดอกเบี้ย คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิด และมีปัญหาต้องพิจารณาว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติให้ความรับผิดทางละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองนั้น ต้องเป็นการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ซึ่งเป็นการกระทำละเมิดอันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครอง หรือการดำเนินกิจการทางปกครอง หรือการละเลยต่อหน้าที่ในทางปกครองเท่านั้น เมื่อ

## คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์ฟ้องอ้างว่า พันตำรวจโท ฐ. พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนไม่ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาให้พนักงานอัยการประจำศาลแขวงสมุทรปราการ เพื่อยื่นฟ้องต่อศาลแขวงสมุทรปราการให้ทันภายในกำหนดระยะเวลาฝากขังครั้งสุดท้าย ทำให้โจทก์ในฐานะผู้เสียหายไม่อาจใช้สิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการทำความผิดของจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ ได้ ดังนั้นการกระทำละเมิดตามคำฟ้องจึงเป็นการกระทำของพนักงานสอบสวนในการสอบสวนคดีอาญาและเสนอความเห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหาต่อพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา กรณีตามคำฟ้องของโจทก์จึงเป็นการกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มิใช่การละเลยต่อหน้าที่ในการดำเนินกิจการทางปกครองหรือการใช้อำนาจทางปกครอง คดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ

ศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดอันสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และเมื่อศาลยุติธรรมเป็นศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งในคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑) การตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพันตำรวจโท ฐ. ซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๖) สังกัดจำเลย จึงอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นศาลที่มีอำนาจควบคุมตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการใช้อำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

## องค์คณะ

---

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://deka.supremecourt.or.th) · <https://thaideka.online/deka/26/2565>